

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
КРАСНОЩОКОВА НАТАЛІЯ СТЕПАНІВНА
УХВАЛА

26.11.2019

Київ

7837/0/18-19

Про залишення без розгляду та повернення заяви Свиридова І.М.

Член Першої Дисциплінарної палати Краснощокова Наталія Степанівна, перевіривши відповідно до пунктів 1-2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» заяву Свиридова Ігоря Миколайовича,

в с т а н о в и в :

до Вищої ради правосуддя 20 листопада 2019 року за вхідним № С-6247/1/7-19 надійшла заява Свиридова І.М. від 17 листопада 2019 року, яка адресована також Державному бюро розслідувань, Генеральному прокурору, Президенту України, Верховній Раді України та Верховному Суду, щодо про обмеження конституційних прав людини державними службовцями: Службою безпеки України, слідчими, прокурорами, Державним бюро розслідувань та суддями.

Зі змісту заяви у частині надісланих до Вищої ради правосуддя убачається, що її автор вказує на обмеження його конституційних прав суддею Центрального районного суду міста Миколаєва, яка постановила ухвалу за результатом розгляду його скарги на бездіяльність прокурора, та суддями Миколаївського апеляційного суду, які підтримали позицію судді першої інстанції.

На підставі протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя вказану заяву передано члену Вищої ради правосуддя Краснощоківій Н.С.

Згідно з пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, прізвище, ім'я, по батькові та посаду судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Під час вивчення матеріалів за вказаною скаргою встановлено таке.

Ухвалою слідчого судді Центрального районного суду міста Миколаєва Гречаної С.І. від 19 вересня 2019 року скаргу повернуто для подачі її до місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування.

Не погодившись із вказаною ухвалою слідчого судді, оскаржив її до Миколаївського апеляційного суду.

Ухвалою Миколаївського апеляційного суду (головуючий суддя Мінняйло М.П., судді Куценко О.В., Чебанова-Губарева Н.В.) від 24 жовтня 2019 року апеляційна скарга залишена без задоволення, а ухвала слідчого судді Центрального районного суду міста Миколаєва без змін.

Залишаючи без змін оскаржувану ухвалу, апеляційний суд погодився з висновком слідчого судді про те, що скарга не підлягає розгляду Центральним районним судом міста Миколаєва, оскільки Територіальне управління Державного бюро розслідувань, розташоване у місті Миколаєві відноситься до територіальної юрисдикції Заводського районного суду міста Миколаєва. Крім того, апеляційним судом зазначено, що таке рішення слідчого судді не обмежує конституційні права заявника, оскільки не позбавляє його можливості звернутися з тією ж скаргою до відповідного районного суду міста Миколаєва.

Як стверджується заявник, такі висновки суду першої та апеляційної інстанції обмежують його конституційні права щодо ефективного правового захисту.

Таким чином, враховуючи встановлені під час вивчення заяви обставини, приходжу до висновку, що заявник фактично не погоджується із ухвалою слідчого судді Центрального районного суду міста Миколаєва Гречаної С.І. від 19 вересня 2019 року та ухвалою Миколаївського апеляційного суду (головуючий суддя Мінняйло М.П., судді Куценко О.В., Чебанова-Губарева Н.В.), при цьому вказуючи на можливі допущені суддями помилки, чим намагається здійснити переоцінку доводів та мотивів, якими керувалися судді.

Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключено судами. Делегування функції судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

При здійсненні правосуддя судді незалежні і керуються верховенством права (частина перша статті 129 Конституції).

Вища рада правосуддя згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» не є органом правосуддя і до її повноважень не належить питання перевірки законності та обґрунтованості судових рішень.

Відповідно до норм чинного законодавства України Вища рада правосуддя як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не вправі встановлювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватись на зміст їх рішень.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рескомандацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Під час вивчення заяви Свиридова І.М. не встановлено порушення судами першої та апеляційної інстанції його конституційних прав щодо ефективного правового захисту, оскільки повернення йому скарги не позбавляє заявника можливості звернутися з тією ж скаргою до відповідного районного суду міста Миколаєва.

З огляду на викладене, заява Свиридова І.М. не містить відомостей про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку та посилань на фактичні дані, що підтверджують зазначені ним відомості.

Відповідно до пунктів 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Таким чином, вважаю за необхідне залишити заяву без розгляду та повернути її скаржнику.

Керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43-44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» та пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

заяву Свиридова Ігоря Миколайовича залишити без розгляду та повернути.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

Н.С. Краснощоква